

گزارش یک مورد کیست تخدانی جنین در هفته ۳۷ بارداری

زهرا بصیرت (M.D.)^۱، مهدی نژادقلی (M.D.)^۲

۱- استادیار، گروه زنان و زایمان، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی-درمانی بابل، بابل، ایران.

۲- متخصص رادیولوژی و سونوگرافی، بابل، ایران.

چکیده

زمینه و هدف: پاتوژنز ایجاد کیست‌های تخدانی در جنین، که توده‌های شکمی نادری می‌باشند، ناشناخته است. این کیست‌ها به طور تصادفی در حین سونوگرافی تشخیص داده می‌شوند. کیست‌های تخدانی جنینی، مستعد پارگی و یا چرخش هستند که ممکن است منجر به از دست دادن تخدان شود؛ لذا تشخیص، پیگیری و درمان مناسب موجب کاهش عوارض حاد و طولانی‌مدت آنها خواهد شد.

معرفی مورد: مورد، جنین خانمی ۲۶ ساله در بارداری اول، مقیم شهر بابل و مراجعه کننده به بیمارستان شهید یحیی نژاد بابل در سال ۱۳۸۴ بود. در سونوگرافی انجام شده در هفته ۳۷ بارداری، کیست تخدان یک طرفه جنینی با نمای ساده به قطر ۲۰ mm تشخیص داده می‌شد. یک هفته بعد از تشخیص، مادر باردار به علت زجر جنینی تحت عمل سازارین قرار گرفت. نوزاد پس از تولد تحت نظر قرار گرفته و ۵ روز پس از زایمان، کیست تخدان برطرف می‌شد.

نتیجه‌گیری: در کیست‌های تخدانی جنینی، می‌توان با درمان نگهدارنده نیز نتایج مطلوبی را انتظار داشت؛ که با کاهش تحريكات هورمونی پس از زایمان، بهبودی خودبخود حاصل خواهد شد. درمان جراحی در صورت ایجاد عوارضی مانند چرخش یا پارگی کیست انجام می‌شود.

کلید واژگان: کیست تخدان جنینی، سونوگرافی، بارداری، توده‌های شکمی، تومورهای شکمی، چرخش تخدان، پارگی کیست.

مسئول مکاتبه: دکتر زهرا بصیرت، بخش زنان، بیمارستان شهید یحیی نژاد، بابل، ایران.

پست الکترونیک: zahra_basirat@yahoo.com

Foley و Schmeler نیز درمان انتظاری را توصیه نموده‌اند. در صورت وقوع عارضه، مداخله جراحی با سعی در حفظ تخدانها انجام خواهد شد (۷,۸).

معرفی مورد

مورد، جنین خانمی ۲۶ ساله دبیر و مقیم شهر بابل بود که اولین بارداری خود را تجربه می‌کرد. تاریخ اولین روز آخرین قاعده‌گی بیمار (LMP)^۱ ۸۲/۷/۹ بود. مادر در تاریخ ۱۵/۱۰/۸۲ برای اولین بار سونوگرافی شد که سن حاملگی ۱۳ هفته و ۶ روز، محل جفت در کنار ساک حاملگی و میزان مایع آمنیونیک، طبیعی گزارش شد. دو ۸۴/۲/۱۴ و ۸۲/۱۱/۱۴ سونوگرافی به عمل آمد که نکته خاصی در سونوگرافی عنوان نشد. تمامی سونوگرافیها توسط یک پزشک و با یک دستگاه (General Electric, USA) انجام شد. آخرین سونوگرافی در تاریخ ۸۴/۳/۲۱ انجام شد که نتیجه آن یک جنین زنده در رحم، دختر، در وضعیت سر^۲ و با سن حاملگی ۳۷ هفته و ۶ روز بود و در بررسی شکم جنین در ناحیه آدنکس راست ساختمان کیستیک با نمای ساده و به قطر ۳۰ mm دیده شد که مطرح کنده کیست با منشاء تخدانی بود؛ بنابراین پیگیری و بررسی سریال سونوگرافی پیشنهاد شد (شکل ۱). مادر باردار یک هفته بعد به علت زجر جنینی تحت عمل جراحی سازارین قرار گرفت. نوزاد دختر با وزن ۳۵۰۰.۸ با آپگار ۹-۱۰ متولد شد. نوزاد در معاینه واکنش‌های طبیعی داشت و دفع ادرار و مکونیوم در نوزاد نیز به طور طبیعی صورت گرفت. مادر به همراه نوزاد دو روز پس از سازارین با حال عمومی خوب و بدون هیچ مشکلی مرخص شد. ۴۵ روز پس از تولد نوزاد سونوگرافی شد که رحم نمای نوزادی (۲۴×۱۵×۱۱ mm) داشت و نسبت دهانه رحم به تنہ آن تقریباً برابر یک بود. در محل آدنکس توده کیستیک یا

1- Last Menstrual Period

2- Cephalic

زمینه و هدف

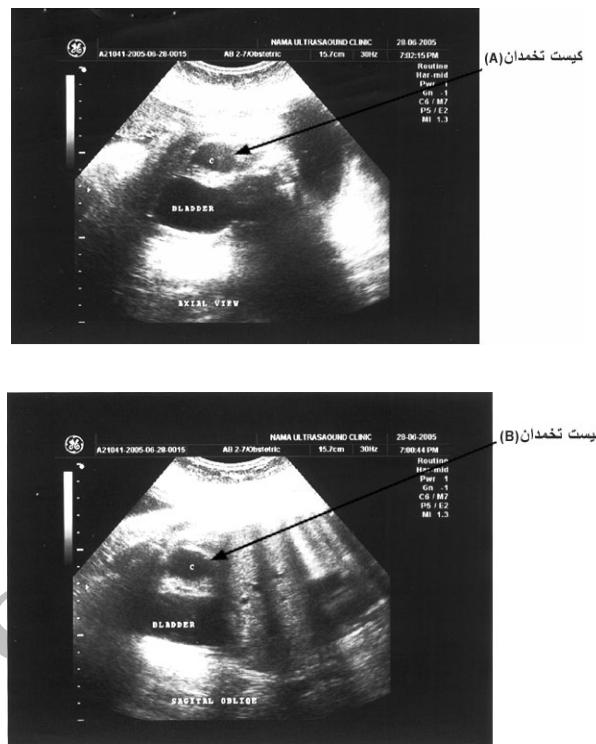
کیست‌های تخدانی جنینی، تومورهای شکمی نادر با پاتوژن ناشناخته هستند (۱). کیست‌های تخدانی ممکن است در طول رشد و نمو در دوران جنینی در اثر پاسخ به میزان بالای استروژن سرم مادر ایجاد شوند (۲,۳). Born در سال ۱۹۹۹ عنوان کرد که کیست‌های تخدانی با سطوح بالای فعالیت هورمون‌های استروژن، پروژسترون و تستوسترون همراه می‌باشند (۱). اکثر کیست‌های تخدانی فولیکولی هستند؛ ولی کیست‌های جسم زرد، کیست‌های تکا لوتئین، تراتومها و سیست آذنومها نیز گاهی رخ می‌دهند (۲). Perrotin با تخلیه کیست‌های کوچکتر از ۵ cm نشان داد که در بررسی سلول شناسی کیست، تعدادی سلول گرانولوزا و در بیوشیمی مایع، مقادیر بالای استرادیول، پروژسترون و تستوسترون وجود دارد (۳).

در بررسی سونوگرافی، کیست تخدان به صورت یک کیست ساده در قسمت تحتانی شکم جنین مشخص است. کیست تخدان جنین را می‌توان از کیست‌های مزانتریک، کیست امتنوم، کیست دوپلیکاسیون دستگاه گوارش یا هیدرومتروکولپوس افتراق داد (۱,۴). کیست، تخدان را مستعد چرخش می‌کند (۱) در مواردی نیز خونریزی به داخل کیست گزارش شده است (۵).

درمان‌های مختلفی برای کیست‌های تخدانی در نظر گرفته می‌شود که شامل درمان نگهدارنده، تخلیه قبل و یا بعد از زایمان، برداشتن کیست توسط لپاروسکوپی و لپاروتومی می‌باشد. در مورد بهترین روش درمان اختلاف نظر زیادی وجود دارد؛ ولی باید با تشخیص صحیح بیماری و عوارض آن، توسط سونوگرافی‌های مکرر بهترین شیوه درمانی را انتخاب کرد (۶). Comparetto و همکاران معتقدند که بهترین شیوه پیگیری بیماران در موارد کیست‌های خوش‌خیم، صبر و مشاهده است که پیگیری در این شیوه نیز به وسیله انجام سونوگرافی‌های سریال انجام می‌شود (۵).

کیست تخدمانی جنینی با اندازه 4.0 mm گزارش کردند که در هفته ۳۰ بارداری کشف شده بود و پس از جراحی سزارین در زمان ترم، عمل جراحی انجام شد (۹). زمان تشخیص این نوع کیستها در مطالعات مختلف مقاومت می‌باشد. در مطالعه Perrotin، میانگین سن بارداری در زمان تشخیص $32/5$ هفته و میانگین اندازه کیست $43 \pm 17\text{ mm}$ بوده است (۱۰). Meizner در مطالعه خود، ۱۵ مورد کیست تخدمان بین هفته‌های ۱۹-۳۷ بارداری را بررسی و معرفی نمود. ۹ مورد توسط سونوگرافی‌های مکرر پیگیری شدند که طی ۶ ماه پس از تولد، کیستها ناپدید شده بودند اما در ۶ مورد شواهد سونوگرافی در مورد چرخش کیست مشاهده شد. میانگین اندازه کیست‌هایی که شواهدی از چرخش داشتند، $0.4 \pm 0.5/25\text{ cm}$ و میانگین اندازه کیست‌های بدون چرخش $0.3 \pm 0.4/23\text{ cm}$ بود، که اختلاف بین دو گروه معنی‌دار تلقی شد ($p < 0.01$) (۱۱).

نکته مهم، احتمال ایجاد عوارض در کیست‌های تخدمانی می‌باشد؛ که وجود سطح مایع-دبری، جداره یا لخته در کیستها می‌تواند نشان دهنده ایجاد عارضه در کیست باشد (۱۲). در مطالعه‌ای که از سال ۱۹۸۳ تا ۱۹۹۷ انجام شد، Mizani و همکاران ۱۷ مورد کیست تخدمان را بررسی کردند که ۱۶ نفر آنان قبل از یک ماهگی تحت عمل جراحی قرار گرفتند که از این میان ۹ نفر به دلیل چرخش کیست جراحی شده بودند و در ۵ مورد با وجود برطرف کردن چرخش کیست، جریان خون بهبود نیافته بود و لذا برداشتن لوله و تخدمان در آنان انجام گرفته بود (۱۲). Abolmakarem و همکاران بیماری را معرفی نمودند که چهار خونریزی در کیست تخدمان جنینی شده بود. سونوگرافی سریال و ارزیابی داپلر پیشرفت کم خونی جنینی را نشان می‌داد که توسط ترزیق خون داخل رحمی درمان شد (۱۳). Helling و همکاران نیز به بررسی ۶۴ مورد جنین با کیست‌های تخدمانی در طول سال‌های ۱۹۸۶-۱۹۹۹ پرداختند. در

شکل ۱- سونوگرافی کیست تخدمان در جنین
Axial View:A Sagittal Oblique :B

توپر مشاهده نشد. بدین ترتیب کیست تخدمانی در دوران جنینی و پس از تولد دچار عارضه‌ای نشده بود و طی ۴۵ روز پس از زایمان به طور خودبه خود برطرف گردید.

بحث

کیست‌های تخدمانی جنینی، تومورهای شکمی نادر، با پاتوژنز ناشناخته هستند (۱). با پیشرفت روش‌های تصویر برداری، تشخیص کیست‌های تخدمانی در زمان تولد راحت‌تر شده است. کیست‌های تخدمانی مستعد عوارض حاد و طولانی مدت هستند. همچنین تعدادی از موارد نیز به طور خودبخود چهار پسرفت می‌شوند. تصمیم‌گیری بر اساس اندازه کیست، تصاویر سونوگرافی و علایم بالینی می‌باشد. درمان کیست‌های تخدمانی شامل درمان انتظاری، آسپیره کردن قبل و یا بعد از تولد، برداشتن کیست با لایپروسکوپی و یا لایپاروتومی است (۶). Nikolov و همکاران یک مورد

وی نتیجه‌گیری نمود که با توجه به عوارض بالای مکانیکی این کیستها، تخلیه کیست در زمان تشخیص، درمان مناسبی می‌باشد؛ لیکن ارزیابی‌های دقیق‌تر و آینده‌نگر مورد نیاز است (۱۰). در مطالعه دیگر، Porrotin و همکاران در سه بیمار با کیست‌های تخدمانی کوچکتر از ۵ cm، آسپیراسیون داخل رحمی انجام شد و دیگر نیازی به جراحی مشاهده نشد. این محقق توصیه نموده است، از آنجاییکه امکان چرخش با هر اندازه کیست وجود دارد، حتی در کیست‌های کوچک (کوچکتر از ۵ cm) نیز تخلیه کیست انجام شود. البته وی تأکید کرده است درمان انتخابی بحث برانگیز بوده و تجربیات بیشتری مورد نیاز است (۳). در گزارش حاضر نیز در بیمار مورد نظر از روش صبر و مشاهده استفاده شد و چون کیست شواهدی از عارضه نداشت، فقط پیگیری شد و مادر به فاصله اندکی پس از تشخیص، به علت زجر جنینی تحت عمل سازارین قرار گرفت. سونوگرافی بعدی ۴۵ روز بعد از تولد انجام شد که شواهدی از کیست مشاهده نشد و کیست به طور خودبخود و بدون هیچ مداخله‌ای برطرف شده بود.

در جنین‌های مونث کیست‌های تخدمانی مهمترین تشخیص افتراقی توده‌های داخل شکم هستند (۱۴). کیست‌های تخدمانی جنین را باید بتوان از دیگر شرایط توده‌های جنینی مانند، سیست آدنوم، کیست‌های مزانتریک، کیست دولپلیکاپسیون دستگاه گوارش و هیدرومتروکولپوس^۴ افتراق داد (۲).

Malhotra و همکاران بیماری را معرفی نمودند که دچار کلیه نابجای ایلیوپلیویک^۵ دچار هیدروتفروز بود که در ابتداء به عنوان کیست تخدمان در نظر گرفته شد. آنها عنوان نمودند از آنجاییکه تشخیص کیست تخدمان مشکل است، لذا باید همیشه در تشخیص افتراقی، کیست‌های تخدمانی مدنظر پژوهش باشد (۱۵).

تمامی موارد کیست‌ها در سه ماهه سوم بارداری تشخیص داده شدند (میانگین ۳۵ هفتگی و در محدوده ۴۰-۲۶ هفته). در ۳۴ مورد (۵۳٪) بهبودی خودبخودی مشاهده و در ۳۰ نوزاد (۴۷٪)، نیز جراحی پس از زایمان انجام شد. از این میان در ۱۸ مورد (۶۰٪) برداشتن کیست و در ۱۲ مورد (۴۰٪) برداشتن تخدمان انجام گردید که در ۲۹ نوزاد کیست تخدمان فولیکولی و یک مورد نیز تراتوم تخدمان تشخیص داده شد. لذا وی در نتیجه‌گیری عنوان می‌کند که تحت نظر قرار دادن توسط اولتراسونوگرافی سریال^۱ در تمام بیماران قبل و بعد از زایمان مفید می‌باشد (۱۴). Nikolov احتمال برطرف شدن خود به خودی کیست رامطرح می‌کند، ولی در صورت برطرف نشدن باید درمان جراحی مدنظر قرار گیرد (۹). در گزارش حاضر، کیست تخدمانی جنین نمای ساده بدون جداره یا لخته در کیست و بدون وجود سطح مایع- دبری^۲ بوده و با توجه به اینکه شواهدی از وجود عارضه در کیست وجود نداشت با درمان انتظاری به طور خودبخود برطرف شد و نیازی به انجام عمل جراحی نشد.

Porrotin پیامد ۲۵ مورد کیست تخدمان قبل از تولد را که طی دوره ۴ ساله تشخیص داده شده بودند را مورد بررسی قرارداد. ۹ مورد (۳۶٪) کیست‌ها عارضه‌دار (دارای سطح مایع- دبری، دیواره یا لخته چروکیده) بودند. از ۱۶ مورد (۶۴٪) کیست‌های بدون عارضه (با جدار صاف و اکولوستن^۳)، ۴٪ بدون توجه به اندازه کیست در زمان تشخیص دچار عارضه شدند. در زمان تولد تمامی کیست‌های عارضه‌دار تحت درمان جراحی قرار گرفتند و اووفورکتومی یا برداشتن آدنکس انجام شد. در کل ۵۶٪ موارد منجر به جراحی شد و در تمامی موارد گزارش پاتولوژیست، کیست فولیکولی و یا کیست فولیکولی- لوتئینی خوش خیم را گزارش نمود.

1- Serial Ultrasonographic monitoring

2- Fluid-debris level

3- Echoluscent

4- Hydrometrocolpos
5- Iliopelvic

صورت تشخیص جنین دختر، بررسی حفره لگن از نظر وضعیت تخدانها مورد توجه قرار گیرد.

تشکر و قدردانی

بدینوسلیه از تمامی پرسنل محترم بیمارستان شهید یحیی نژاد بابل که در درمان و پیگیری بیمار دخالت داشته‌اند تشکر و قدردانی می‌شود.

نتیجه‌گیری

کیست‌های تخمدانی می‌توانند باعث بروز عوارض حاد و طولانی مدت شوند. بنابراین تشخیص کیست‌های تخمدانی در دوران قبل از تولد و تصمیم‌گیری در مورد روش درمانی براساس اندازه، خصوصیات سونوگرافی و عالیم بالینی مهم است. در بعضی موارد با کاهش تحریکات هورمونی پس از زایمان، بهبودی به طور خودبخود حاصل می‌شود. لذا پیشنهاد می‌شود در

References

- 1- Born H.J., Kuhnert E., Halberstadt E. Diagnosis of fetal ovarian cysts. Fallow-up or differential diagnosis? Ultraschall Med. 1997;18(5):209-13. German.
- 2- Benson C.B., Doubilet P.M. The Fetal genitourinary system. In sonography in obstetrics and gynecology Fleischer A.C. Manning F.A., Jeantg P., Romero R. (Editors). McGrow-Hill. 2001;pp:441-5.
- 3- Perrotin F., Potin J., Haddad G., Sembely- Taveau C., Lansac J., Body G. Fetal ovarian cysts: a report of three cases managed by intrauterine aspiration. Ultrasound Obstet Gynecol. 2000;16(7):655-9.
- 4- Sherer D.M., Shah Y.G., Eggers P.C., Woods J.R. Prenatal sonographic diagnosis and subsequent management of fetal adnexal torsion. J Ultrasound. 1990;9: 161-3.
- 5- Compartetto C., Giudici S., Coccia M.E., Scarselli G., Borruito F. Fetal and neonatal ovarian cysts: what's their real meaning?. Clin Exp Obstet Gynecol. 2005;32 (2):125-5.
- 6- Bryant A.E., Laufer M.R. Fetal ovarian cyst: incidence diagnosis and management. J Report Med. 2004; 49(5):329-37.
- 7- Schmeler K.M., Mayo-Smith W.W., Peipert J.F., Weitzen S., Manuel M.D., Gordinier M.E. Adnexal masses in pregnancy: surgery compared with observation. Obstet Gynecol. 2005;105(5Pt1):1098-103.
- 8- Foley P.T., Ford W.D., McEwing R., Furness M. Is conservative management of prenatal and neonatal ovarian cysts justifiable?. Fetal Diagn Ther. 2005;20 (5):454-8.
- 9- Nikolov A., Dimitrov A., Markov D., Iraukova N., Kalaidzhieva M. Fetal ovarian cyst-possible modelities for subsequent fallow up and management. Akush Ginekol. 2005;44(2):33-7.
- 10- Perrotin F., Roy F., Potin J., Lardy H., Lansac J., Body G. Ultrasonographic diagnosis and prenatal management of fetal ovarian cyst. J Gynecol Obstet Biol Repord. 2000;29(2):161-9.
- 11- Meizner I., Levy A., Katz M., Maresh A.J., Glezer- man M. Fetal ovarian cyst: prenatal ultrasonographic detection and postnatal evaluation and treatment. Am J Obstet Gynecol. 1991;164(3):974-8.
- 12- Mizani M., Kato P., Hebigachi T. Surgical indication for neonatal ovarian cyst. J Exp Med. 1998;196(1):27- 32.
- 13- Abolmakarem H., Tharmaratunms. Thilaganthan B. Fetal anemia as a consequence of hemorrhage into an ovarian cyst. Ultrasound Obstet Gynecol. 2001;17(6): 527-8.
- 14- Helling K.S., Chaoui R., Kirchmair F., Stadie S., Bollmann R. Fetal ovarian cysts: prenatal diagnosis, management and postnatal outcome. Ultrasound Obstet Gynecol. 2002;20(1):47-50.
- 15- Malhotra N., Roy K.K., Garg P.K., Takkar D. Ectopic hydronephrotic kidney masquerading as an ovarian cyst during pregnancy. Eur J Obstet Gynecol Repord Biol. 2001;97(2):239-40.